

Dermed var det desværre sådan, at vi, når vi ikke var villige til at give indrømmelser, når man ikke kæmpede for det i det danske EU-formandskab og i den danske regering, så ikke nåede særlig mange resultater. Derfor er mit spørgsmål: Vil man være med til nu efter Johannesburg, som mange jo betegner som en skuffelse, konkret at få afskaffet landbrugssubsidier, konkret give markedsadgang til udviklingslandene, konkret se på udviklingsbistand og gældslettelse som initiativer i stedet for blot igen at komme med tomme ord uden handling?

For det er det, der er problemet. Det er det ene spørgsmål. Det næste spørgsmål vil jeg vente med til næste omgang.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Når vi taler om, hvordan der skal følges op på Johannesburgtopmødet, er det klart, at vores opfølgning også inden for rammerne af EU må være væsentlig. Det er der en del talere, der har fokuseret på i relation til subsidiespørgsmålet, og jeg er helt enig i de bemærkninger, der er faldet fra flere sider, også formuleret som spørgsmål til hr. Eyvind Vesselbo.

Men jeg vil godt bringe FN ind i den her sammenhæng, for jeg mener, at FN jo må være en utrolig vigtig aktør, et vigtigt redskab for os, hvis vi vil være med til at fremme en bæredygtig udvikling. Der vil jeg godt høre, hvad Venstre og hr. Eyvind Vesselbo mener, der skal ske fra dansk side i forhold til FN-systemet. Hvordan vil vi være med til at styrke FN som politisk redskab, men også i forhold til at være et konkret udførende organ, når det gælder om at fremme bæredygtig udvikling i ulandene?

Jeg skal da ikke undlade at tilføje, at når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi jeg ikke ligefrem synes, at det, regeringen har gjort i de sidste måneder, har været at styrke FN-systemet, snarere tværtimod.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Desværre for hr. Eyvind Vesselbo har jeg sat mig ganske grundigt ind i regeringens ulandspolitik. Men siden hr. Eyvind Vesselbo ikke vil besvare spørgsmålet, må jeg stille det anderledes.

Kan hr. Eyvind Vesselbo bekræfte, at der i år 2003 – det finanslovudkast, der foreligger fra regeringen nu – ikke er afsat 1,5 mia. kr. ekstra til sygehusene? Kan han samtidig bekræfte, at der fortsat er skåret 1,5 mia. kr. i ulandsbistanden?

Og kan hr. Eyvind Vesselbo så som det tredje spørgsmål besvare, hvor den 1,5 mia. kr., som man har sparet på ulandsbistanden, er blevet af? Er det skattestoppet, man har finansieret med den? Har man brugt pengene til, ja, til hvad?

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Jeppe Kofod: Jeg mener ikke, at der var nogen, der drev nogen i armene på USA, og jeg er heller ikke skuffet over forhandlingerne i Johannesburg. Jeg er faktisk, som jeg indledte min tale med – men det er det der med at høre efter – glad for det, der er sket. Jeg mener, det var et godt resultat, og derfor kan jeg ikke stå her og virke skuffet. Men det er klart, at det jo er sådan en profil, man gerne vil lægge på sig selv og sige, at man er skuffet, men det er jeg ikke over den her sag. Jeg mener heller ikke, at vi kom tomhændet hjem.

Så er det egentlig fantastisk, at hr. Jeppe Kofod spørger mig om noget vedrørende landbrug, nemlig landbrugsstøtteordningerne. Hr. Keld Albrechtsen har jo sat sig ind i tingene. Han nævnte V 13, den vedtagelse, som Socialdemokratiet selv har stemt for her for ganske kort tid siden, hvor der står alle de her ting: »at arbejde for en langsigtet afvikling af den direkte landbrugsstøtte; arbejde for at udfase alle eksportsubsidier og prisstøtteordninger i forbindelse med WTO-forhandlingerne; at arbejde for en afkobling af den samlede støtte for produktionen i næste budgetperiode; at arbejde for, landdistriktspolitikken tillægges større betydning og målrettes indsatsen, der støtter forbrugerhensyn, fødevaresikkerhed, fødevarekvalitet, miljø og velfærd; arbejde for, at »Everything but Arms«-aftalen med de 48 fattigste lande åbner for alle landbrugsprodukter før 2009.« Det forslag til vedtagelse har Socialdemokratiet stemt for. Hvordan kan man så stå og stille mig spørgsmål om, hvad Socialdemokratiet har stemt for? Ja, men det er jo det, hr. Jeppe Kofod gør. Så jeg mener, at det ligger ganske klart her.

Vedrørende hr. Jann Sjursens spørgsmål om at styrke FN-systemet: Der har jeg den holdning, at jeg tror, at FN-systemet også på forhandlingsniveau ville blive styrket ved, at det blev mere demokratisk, at også politikere, parlamentarikere, fik en større indflydelse på de forhandlinger og kom med i den direkte forhandlingsprocedure på de fremtidige møder. Det så jeg meget gerne.